

Księga Przysłów

Rozdział 12

1. Ten, kto miłuje napomnienie – miłuje wiedzę; a kto nienawidzi przygany – jest bezmyślnym. 2. Dobry zyskuje upodobanie u WIEKUISTEGO; lecz potępia On podstępного człowieka. 3. Człowiek nie utwierdzi się niegodziwością; lecz korzeń sprawiedliwych się nie zachwieje. 4. Dzielna kobieta jest koroną swojego męża; ale niczym zgnilizna w jego kościach – gnuśna. 5. Zamysły sprawiedliwych są wymierzone ku prawości; knowania niegodziwych ku szalbierstwu. 6. Mowy niegodziwych to czyhanie na krew; sprawiedliwych ocalają ich usta. 7. Złoczyńcy bywają powaleni, więc ich nie będzie; ale dom sprawiedliwych się utrzyma. 8. Mąż bywa chwalony w miarę swojego rozumu; a kto jest przewrotnego serca, popadnie w pogardę. 9. Lepiej temu, który się sam uniża, chociaż posiada sługę, niż temu, co się panoszy, chociaż brakuje mu chleba. 10. Sprawiedliwy dba o życie swojego bydłęcia, a wewnątrz niegodziwych jest srogie. 11. Kto uprawia swą rolę nasyci się chlebem; lecz bezmyślnym jest ten, co ugania się za marnościami. 12. Niegodziwy tęskni za poławem złych; ale korzeń sprawiedliwych wyda swój plon. 13. W uchybieniu ust jest sieć dla złoczyńcy, lecz sprawiedliwy unika biedy. 14. Z plonu swych ust każdy nasycy się dobrem; a o czym świadczą ręce człowieka – to bywa mu oddane. 15. Droga głupiego wydaje mu się prawą; a mądry słucha rady. 16. Gniew głupca objawia się niezwłocznie; jednak mądry ukrywa zniwagę. 17. Kto mówi rzetelnie – świadczy o sprawiedliwości; lecz fałszywy świadek głosi matactwo. 18. Niejeden mówi jakby kłuł mieczem; a mowa mędrców niesie ukojenie. 19. Mowa prawdy utrzyma się na wieki, ale kłamliwy język tylko na mrugnięcie oka. 20. Ułuda prowadzi serce tych, co knują zło; a pewna radość dla tych, co doradzają pokój. 21. Żadne nieszczęście nie spotka sprawiedliwego, a niegodziwi przesyleni są niedolą. 22. Ohydą dla WIEKUISTEGO są kłamliwe usta; a ci, co dochowują wierności, dostępują Jego upodobania. 23. Wrażliwy człowiek tai swą wiedzę, a serce głupców wygłasza swą niedorzeczność. 24. Ręka skrzętnych będzie panować, a opieszala stanie się hołdowniczą. 25. Troska w sercu człowieka je gnębi, ale życzliwe słowo je pociesza. 26. Więcej niż bliźni posiada sprawiedliwy, a droga niegodziwych wyprowadzi ich na tułactwo. 27. Opieszałość nie złowi sobie zdobyczy, ale pilny człowiek posiada cenny skarb. 28. Na drodze sprawiedliwych jest życie, a kierunek tej ścieżki to nieśmiertelność.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012